

TÜM ANNE VE BABALARA

İç baba, iç... Zaten sen kendi hayatının her zerresini belirleme hakkına sahipsin ya...Bir nefes daha çek o elindeki zehirli nesneden. Baba, beni küçücük bir kız çocuğuyken babasız bırakmaya ne hakkın var. Söyle baba, kim verdi bu hakkı sana...

Hadi anne, bir nefes daha çek. Doğacak kardeşimin hayatını daha doğmadan karartmaya hakkın var ya... Kardeşim tamamen senin, senin için karar verme hakkı da sadece kendinde ya. Boş ver, sakın düşünme bedensel ve zihinsel özürlü olarak doğacak kardeşimin hayatının sonuna kadar çekeceği acıları.

Arabayla yolculuk yaparken sakın söndürmekle uğraşmayın sigaranızı. Atın düşüncesizce ormanın yakınındaki kuru otların üzerine. Yansın orman. Ne çıkar, yanarsa yansın. Siz içten yanmışsınız. Orman yansın, nefeslerimiz ölsün. Ne olacak ki. Yeni orman da oluşturmayın. Erozyon olsun o yanan ormanlardan kalan topraklarda. Kaybedelim en verimli kısmı. Ne çıkar.

Güzelliğine önem veren bir kadın olduğunu söylersin anne. Kaç kere gördüm seni, elinde sigara, aynanın karşısında, nasıl tutarsan elinde daha hoş görüneceğini düşünürken. Farkında mısın anne? Yaşlanıyorsun. Cilt kanserinin ilk belirtileri başladı yüzünde. O güzelliğine önem veren kadının güzel yüzünde bir süre sonra hiçbir şey kalmayacak, farkında mısın?

Sigaranın içinde ne kadar çok zararlı madde olduğunu biliyor musunuz? Bunlar akciğerlerinizdeki bronşlerinizi tıkıyor, farkında mısınız? Sesleriniz ne kadar da kalınlaştı şu son zamanlarda. Baba, sık sık öksürük nöbetine yakalandığını farketmiyor muyum sanıyorsun. Geceleri uyanıyorum senin o derinden öksürüşlerinle. Canım acıyor baba, canım çok acıyor.

Abim de başladı sigaraya. Bence çok normal. Çocukların ilk gördükleri örnek aileleri. Bizim ailemizde de anne ve baba birbirlerine sigara ikram ediyor. Bir de arkadaş ortamı iyi değilse, zaten pasif içici olmuş ciğerler için, sigaraya alışmak hiç de zor olmuyor. Ona kızmayın anne, ona kızma baba. Eğer abim sigaraya başladıysa sorumluları sizlersiniz.

Her gün kaç haber çıkıyor televizyonlarda. Sigara yüzünden parmaklarını, ellerini, ayaklarını kaybetmiş insanlarla ilgili. Anne, baba, sizin de bu sona doğru adım, adım yaklaştığınızı düşünmek, inanın bana, çıldırtıyor beni. Dayanamıyorum bu düşünceye .

Bana boşuna gerekçe göstermeye çalışmayın: "İşsiz kaldım kızım; çok mutluyum kızım; geçim derdi var kızım; hazır mutluyuz, mutluyken de mi birer sigara yakmayalım kızım." Bunların hepsi boş bahaneler. Aslında siz de bilmiyorsunuz neden içtiğinizi. Fark edemiyorsunuz parmaklarınızın arasında esir aldığınızı sandığınız sigaranın, aslında sizi esir aldığını.

Bu kadar mı zor, çöpe atıvermek elinizdeki sigara paketini? Bu kadar mı zor, ölmekten vazgeçmek? Hadi siz kendi hayatlarınız hakkında karar verme, kendinizi yavaş yavaş, acı çektire çektire öldürme hakkını kendinizde görüyorsunuz, buna hak veriyorum. Sonuçta can sizin, hayat sizin. Ama söyleyin, benim sizinle geçireceğim zamanı kısaltmaya ne hakkınız var.